

Talpas pohár

Ötvösgyűjtemény

Leltári szám:	80.394.1
Alkotó:	Messen, Martinus
Készítés ideje:	17. SZÁZAD 1. NEGYEDE
Készítés helye:	Brassó
Jelzés:	talpában, alul MM mesterjegy; brassói városjegy (vö.: Kőszeghy Nr. 191.)
Anyag:	ezüst
Technika:	poncolt; részben aranyozott; trébelt
Méretek:	magasság: 16,8 cm talpátmérő: 6,5 cm szájátmérő: 7,3 cm súly: 139,9 g

Felfelé szélesedő hengeres test. Talpát trébelt levelek díszítik. Ezt keskeny, hullámvonalú gyűrű választja el a testtől, melyen három leveles virágszál látható.

Az ezüstneműnek fontos szerepe volt a régi magyar háztartás felszerelésében. Az ezüstök léte, mennyisége egy-egy család vagyoni állapotának fokmérője is volt. A régi magyarság ingó vagyonát jórészt ezüstökben tartotta. A pohárszék afféle kincstár volt, hiszen ott helyezték el az ezüst tárgyak egy részét, főként a poharakat, melyek rendkívüli változatosságot mutatnak – ezt a sokféleséget példázza a Papolczy-kollekció magyar ezüst anyaga is, amelyben ún. cápás és gyapjas poharak, továbbá virágdíszes és címeres poharak is helyet kaptak. Valaha minden nemesi, főnemesi család tulajdonában voltak mives ezüstök, e magángyűjtemények azonban az idők során szétszóródtak, elapadtak.

Irodalom

- szerző: Horváth Hilda: *Iparművészeti kincsek Magyarországon*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2000. - Nr. 196. és Nr. 10. és kép
- Szerk.: Szilágyi András, Péter Márta: *Barokk és rokokó. Az európai iparművészet stíluskorszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1990. - Nr. 5.24. (Ács Piroska)

